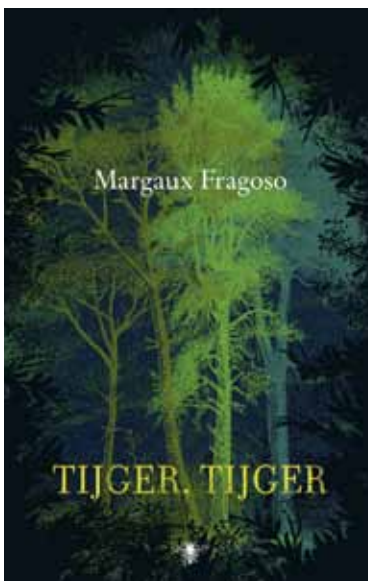

‘Alleen als jij het zelf ook wilt, liefje’

TIJGER, TIJGER. MARGAUX FRAGOSO. UITGEVERIJ DE BEZIGE BIJ. ISBN 978 90 234 5962 0. € 19,90.

‘**A**ls slachtofferverhaal is *Tijger, tijger* meeslepend, als literair werk is het

een triomf’, staat er op de achterflap van het debuut van de Amerikaanse schrijfster Margaux Fragoso. Over dat literaire gehalte valt te twisten, de eerste aanbeveling is onmiskenbaar waar.

Fragoso is zeven jaar oud als ze de pedofiel Peter Curran (51) ontmoet in een zwembad bij haar in de buurt. ‘Mag ik met je spelen’, vraagt ze hem. En dat is de vroegrijpe Fragoso, die opgroeit in een probleemgezin met een suïcidale moeder en

een agressieve vader, vijftien jaar blijven doen. Aanvankelijk meestal in het gezelschap van haar moeder. Na lezing van het boek knaagt de ongemakkelijke vraag of ze – als Curran geen zelfmoord had gepleegd – tot op de dag van vandaag met hem was blijven spelen. Het huis van het gezin Curran was een kinderparadijs waar Fragoso liever vertoeft dan bij haar ouders thuis. Geleidelijk raakt ze verslaafd aan de aandacht waarmee hij haar overstelpt. Geleidelijk ook slaagt Curran er in hun ogenschijnlijk onschuldige omgang intiemer te maken. Hij manipuleert haar zo dat ze zich te allen tijde op haar gemak voelt. ‘Ik forceer niets. Alleen als jij het zelf ook wilt, liefje. Niets moet.’

Op achtjarige leeftijd geeft ze hem uit eigen beweging, zo valt op te maken, als verjaardagscadeau zijn eerste fellatio in het souterrain, terwijl haar moeder een verdieping hoger naar een video kijkt. Fragoso meet zichzelf als ‘Nina’ een assertief alter ego aan, om steeds intiemer met hem om te kunnen gaan. Geregeld kijken ze porno en Fragoso ontwikkelt – tot teleurstelling van Curran – een voorliefde voor dominante vrouwen en *gay sex*. ‘En al werd al die porno soms wat vervelend, ik werd er toch rustiger van, omdat ze me deed inzien dat de escapades van Peter en mij niet zo veel voorstelden.’ Fragoso fantaseert steeds meer over een gezinnetje met hem, ze ‘trouwen’ zelfs met een eigen ritueel in een kerk als ze twaalf is. Haar jaloezie voor de levenspartner van Curran verbergt ze evenmin. Ook heeft ze zogenaamd een kinderwens. Op haar zestiende, en volgens Fragoso op haar initiatief, ontmaagdt Curran haar.

Dergelijke ontboezemingen maken *Tijger, tijger* een verwarrende leeservaring. Het lijkt geschreven zonder rancune, zonder zelfmedelijden, bijna zonder moreel oordeel, en dat maakt het een moedig egodocument. Literatuur is voor een belangrijk deel een kwestie van smaak. Wat Fragoso literair werkelijk waard is, zal uit haar volgende boek moeten blijken. (VITTORIO BUSATO)